

ΑΓΝΩΣΤΗ ΛΕΞΗ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ (ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ

Ανενόχλητη δρα η μαφία

ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ έχει μείνει η συνεργασία των διωκτικών υπηρεσιών με τον Εθνικό Οργανισμό Καταπολέμησης του Ντόπινγκ, παρά το γεγονός ότι πριν από έξι μήνες ψηφίστηκε ειδική διάταξη για την ενεργοποίηση όλων των αρμόδιων Αρχών, με στόχο το χτύπημα των κυκλωμάτων που κάνουν «πάρτι» στη χώρα μας, διακινώντας απαγορευμένες ουσίες στο όνομα των καλύτερων αθλητικών επιδόσεων και της σωματικής διάπλασης.

Του **ΜΑΝΩΛΗ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗ** mstavrakakis@ependytis.gr

Με την τροποποίηση του νόμου 3057/2002 δημιουργήθηκε ο Εθνικός Οργανισμός Καταπολέμησης του Ντόπινγκ, ο οποίος ρητά προβλέπεται ότι πρέπει πλέον να συνεργάζεται στενά με την Ελληνική Αστυνομία, την Interpol, τον ΕΟΦ, τα τελωνεία, τις φαρμακευτικές εταιρείες και κάθε άλλον ελληνικό ή διεθνή φορέα που δραστηριοποιείται στον χώρο του αντι-ντόπινγκ και στην αγορά φαρμάκων.

Με την αυστηροποίηση των ποινών και τη θεσμοθέτηση της συνεργασίας των διωκτικών Αρχών, ο νομοθέτης επεδίωξε άλλωστε την αντιμετώπιση των κυκλωμάτων στον χώρο του φαρμάκου, επιστρατεύοντας νέα «όπλα», όπως αυτά που χρησιμοποιούν οι αστυνομικές υπηρεσίες σε όλα τα κράτη του κόσμου για το οργανωμένο έγκλημα. Τι

έχει γίνει, όμως, από τον Φεβρουάριο του 2012, όταν ψηφίστηκε από την ελληνική Βουλή ο νέος νόμος 4049/2012; Απολύτως τίποτε, είναι η κατηγορηματική απάντηση.

Εκθέσεις... ιδεών

Όπως αποκαλύπτει στον «Επενδυτή» αστυνομική πηγή, στο επιτελείο της ΕΛ.ΑΣ. -ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα στο επιτελείο του Λιμενικού Σώματος και στα τελωνεία- αγνοούν παντελώς το κεφάλαιο «αντι-ντόπινγκ», ενώ το Συντονιστικό Όργανο Δίωξης Ναρκωτικών (ΣΟΔΝ), το οποίο έχει υποτίθεται το γενικό πρόσταγμα για τη δίωξη των απαγορευμένων ουσιών, στις ετήσιες εκθέσεις του στο αντίστοιχο κεφάλαιο για το ντόπινγκ περιορίζεται σε αναφορές εγκυκλοπαιδικού χαρακτήρα (!), εξαντλώντας την ανασκόπηση των υπηρεσιακών ενεργειών των διω-

κτικών Αρχών στις κλασικές έρευνες για τα παραδοσιακά ναρκωτικά (ηρωίνη, κοκαΐνη, χασίς κ.λπ.).

Στην τελευταία ετήσια έκθεση του ΣΟΔΝ, που δημοσιοποιήθηκε φέτος τον Φεβρουάριο και αφορά το... 2010 (και όχι το 2011, όπως θα έπρεπε λογικά), δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά για τις ενέργειες των αρμόδιων υπηρεσιών όσον αφορά τη δράση της μαφίας του φαρμάκου στη χώρα μας. Όσο για το τρέχον έτος, έχουν γίνει γνωστές δύο υποθέσεις, και αυτές όχι από την Αστυνομία. Η μία αφορά λαθρεμπόριο αναβολικών, συνολικού ύψους 2,3 εκατ. ευρώ, προς την Αλβανία και χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, που αποκαλύφθηκε τυχαία από το ΣΔΟΕ στο πλαίσιο των ερευνών του για τις συναλλαγές των φαρμακευτών. Η δεύτερη περίπτωση αποκαλύφθηκε από τελωνειακούς στην Κα-

καβιά, όταν έκαναν, επίσης τυχαία, έρευνα σε λεωφορείο με προορισμό την Αθήνα και βρήκαν στον χώρο αποσκευών περίπου 8.000 αμπούλες διαφόρων φαρμάκων που εντάσσονται στις απαγορευμένες ουσίες ντόπινγκ.

Σύμφωνα με την ίδια πηγή, η καταπολέμηση του ντόπινγκ με συγκεκριμένες δράσεις και εξειδικευμένες πληροφορίες για τον περιορισμό της διακίνησης των απαγορευμένων ουσιών δεν είναι καν στις προτεραιότητες των υπηρεσιών δίωξης ναρκωτικών της Αστυνομίας, οι οποίες εξακολουθούν να δίνουν προτεραιότητα στις κλασικές τους έρευνες για τα κυκλώματα ηρωίνης, κοκαΐνης, χασίς κ.λπ.

Τα κυκλώματα του ντόπινγκ «τρομάζουν» τους αρμόδιους φορείς, που δεν έχουν καταστρώσει κανένα οργανωμένο σχέδιο για σοβαρές αστυνομικές έρευνες απέναντι στη φονική πλέον δράση τους

ΑΡΘΡΟ

Του **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ***

Χρειαζόμαστε ένα Παγκόσμιο Αθλητικό Καταστατικό Χάρτη

ΑΝ ΑΝΑΛΟΓΙΣΘΕΙ κανείς ότι το ίδιο το λογότυπο των Ολυμπιακών Αγώνων καλεί τους αθλητές να αγωνιστούν «γρηγορότερα, υψηλότερα, δυνατώτερα» (citius, altius, fortius), στο πλαίσιο και της ανανεούμενης σύγχρονης τεχνολογίας, αλλά και της μεγιστοποιημένης εμπορευματοποίησης των πάντων γύρω από και εντός των αγώνων, το όποιο νομικό μέτρο καταπολέμησης του ντόπινγκ καθίσταται ανεπαρκές.

Στο 7ο Παγκόσμιο Συνέδριο της Διεθνούς Ενωσης Αθλητικού Δικαίου με θέμα «Αντιμετώπιση του ντόπινγκ» δημοσιοποιήθηκε έρευνα στην οποία οι αθλητές δήλωναν ότι είναι αποφασισμένοι ακόμα και να πεθάνουν, αρκεί να ανεβούν στο βάθρο των ολυμπιονικών, και δεν τους ενδιαφέρει τίποτα άλλο. Δεν τους νοιάζει, δηλαδή, αν θα πεθάνουν ακόμα και στα 40 τους. Στο σημείο αυτό αξίζει να τονισθούν τα αποτελέσματα ελληνικής έρευνας σε 462 αθλητές πρώτης γραμμής ομαδικού αθλήματος, στην οποία κατεγράφη ότι τους αθλητές δεν τους ενδιαφέρει τι λέει ο νόμος, αν και έδειξαν ότι τον γνωρίζουν, παρά μόνο η αθλητική επιτυχία με τη συνοδεύουσα δόξα και τα χρήματα, σε ποσοστό άνω του 60%.

Στη βάση των ανωτέρω έχουμε διατυπώσει τη θέση ότι, για τους αθλητές είναι ανώφελη η ποινή φυλάκισης, ακόμα και η βαρύτερη προβλεπόμενη μετά τη μεταρρύθμιση του 2012, καθώς δεν φαίνεται να λειτουργεί προς την κατεύθυνση εξαλείψης του φαινομένου του ντόπινγκ. Εκείνο όμως που φαίνεται ότι βρίσκει απήχηση είναι η μεγάλη ποινή της αποκλεισμού αθλητών-χρηστών ντόπινγκ από τους αγώνες, καθ' ολοκληρίαν και εφ' όρου ζωής.

Σήμερα -πέρα από τη νομοθετική πτυχή του προβλήματος- οφείλουμε να αναζητήσουμε και την ανθρώπινη φύση των αθλητικών αγώνων και την επίδοξη στο μέτρο του ανθρώπου, με επαναπροσδιορισμό των νοημάτων και του σκοπού που υπηρετούν

Τούτο φαίνεται να επιδρά θετικά στη μη επιλογή εκ μέρους του αθλητή της μεθόδου αυτής, του ντόπινγκ, προκειμένου να έχει την προσδοκώμενη επίδοξη, αφού -αν διαγνωσθεί κάτι τέτοιο- θα τα χάσει όλα ούτως ή άλλως, η τιμωρία του, δε, αυτή θα λειτουργήσει διδακτικά, παιδαγωγικά για τους επόμενους μικρότερους αθλητές, οι οποίοι δεν μπορεί παρά να σκέφτονται τον παντάπασιν αποκλεισμό από αγώνες.

Αντίθετα, όμως, στην πρακτική της ΔΟΕ έχει καταγραφεί ότι αθλητές τιμωρημένοι, όπως ο γνωστός Σοτομαγιόρ, παρ' ότι ήταν τιμωρημένος και χάριν των «σκοπών» των Αγώνων, κλήθηκε να συμμετάσχει στη διοργάνωση του Σίδνεϊ, με ό,τι τούτο μπορεί να διδάσκει για την έννοια της τιμωρίας των παραβατών, και δη για χρήση ουσιών ντόπινγκ στον αθλητισμό. Για να μη θυμίσω Ελληνίδα αθλήτρια που τιμωρήθηκε με ποινή φυλάκισης με αναστολή σε δεύτερο βαθμό από το Εφετείο Αθηνών για χρήση ουσιών ντόπινγκ

και στη συνέχεια κλήθηκε να είναι υποψήφια δήμαρχος.

Το πρόβλημα αυτό με τους αθλητές και το ντόπινγκ γίνεται κατανοητό μόνο αν ερμηνεύσει κανείς τη φράση του Ιπποκράτη για τη γυμναστική και το σώμα, κατά τον οποίο οφείλουμε να επιδιώκουμε τη «δικαία φύση» του σώματος, δηλαδή, τη φυσική λειτουργία με τη γυμναστική, ως αντίσταση στην «άδικο φύση», στην οποία πολλάκις υποπίπτει ο άνθρωπος, την ασθένεια, όμως η επιδίωξη αυτή πρέπει να γίνεται με γνώμονα την «οικεία φύση» του σώματος, αυτό που σήμερα στην αθλητική επιστήμη λέμε VO2 max, ήτοι η μέγιστη πρόσληψη οξυγόνου, που για τον καθένα είναι τελείως άλλοι μεγέθοι.

Η δυνατότητα αυτή ως οικεία φύση καθορίζει και το όριο της ατομικής επίδοσης στον αθλητισμό. Αυτή η «οικεία φύση» αποτελεί την ιδιαίτερη φυσική λειτουργία του καθενός αθλητή και δεν είναι -δεν μπορεί να είναι- ίδια σε όλους. Αυτή όμως η αρχική του καθενός φυσική λειτουργία, το VO2 max, στον αγώνα -ως υπολειπόμενο άλλου- δεν μπορεί να παρακολουθήσει το τεθν «citius, altius, fortius» και μοιραία ο αθλητής, για ξεπεράσει τα όριά του, αφού άλλως δεν έχει τύχη, καταφεύγει στο ντόπινγκ.

Τούτο και μόνο φανερώνει, δηλαδή, ότι υπάρχει όριο στην ανθρώπινη φύση, το οποίο η αναζητούμενη ολοένα και περισσότερο μέγιστη επίδοξη κατά τους αγώνες, και μάλιστα με όλα τα σύγχρονα μέσα, αναζητάται έξω από αυτά και δι' άλλων μέσων, όπως είναι το ντόπινγκ. Σε λίγο θα έχουμε μεγάλα νομικά προβλήματα και με το φαινόμενο

αθλητής με ξένα, «πλατινένια» πόδια, η οποία προβλέπεται να είναι η επόμενη μάστιγα της μορφής αυτής του αθλητισμού παγκοσμίως.

Συμπέρασμα

Εν ολίγοις, σήμερα -πέρα από τη νομοθετική πτυχή του προβλήματος- οφείλουμε να αναζητήσουμε και την ανθρώπινη φύση των αθλητικών αγώνων και την επίδοξη στο μέτρο του ανθρώπου, με επαναπροσδιορισμό των νοημάτων και του σκοπού που υπηρετούν, ώστε να ισχύσει αυτό που έλεγε ο μεγάλος Γοργίας στον Ολυμπιακό του λόγου, για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της ελληνικής χιλιετίας: «Ολυμπίασιν αγών καλεί μεν τον βουλόμενον, στεφανεί δε τον δυνάμενον», με τις αρετές «τόλμην και σοφίαν, τόλμην μεν τον κίνδυνον υπομείναι, σοφίαν δε το πλῆγμα γνῶναι».

Απαιτείται σήμερα να τεθεί πλαίσιο διεθνούς νομιμότητας των αθλητικών αγώνων, με την εφαρμογή όλων των γενικών αρχών του δικαίου προς άπασες τις κατευθύνσεις των εμπλεκόμενων, που δεν θα αγνοεί την έννοια άνθρωπος-αθλητής και θα θέτει εκ νέου το αθλητικό πεδίο και τα νοήματά του για τον κόσμο και τον σύγχρονο άνθρωπο. Κατά τούτο, καθίσταται αναγκαιότητα ένας Παγκόσμιος Αθλητικός Καταστατικός Χάρτης, του οποίου σχέδιο ήδη συζητείται στο Διεθνές Συνέδριο Αθλητικού Δικαίου της IASL, στο Πεκίνο στις 9-10 Οκτωβρίου 2012.

* Αναπλ. καθηγητής Αθλητικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Αθηνών, πρόεδρος του ΕΚΕΑΔ και της International Association of Sports Law (IASL), αντιπρόεδρος του Πανεπιστημίου Στερεάς Ελλάδας

ΚΑΙ ΜΗ) ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

της ντόπας

Ο νέος νόμος παρέχει τη δυνατότητα στην Αστυνομία να μην περιορίζεται μόνο σε κάποια επίσημη καταγγελία, όταν ασχολείται με υπόθεση παράνομης διακίνησης φαρμάκων, αλλά έχει την ευχέρεια να αναβαθμίσει τη δράση της με το «όπλο» της ανακριτικής διείσδυσης, της άρσης του απορρήτου των τηλεφωνικών συνομιλιών και των τραπεζικών συναλλαγών, της προστασίας μαρτύρων και με ό,τι άλλο προβλέπεται από τη νομοθεσία για τη δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος. «Όταν όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα μας έχει αναβαθμιστεί σε διαμετακομιστικό κέντρο αναβολικών ουσιών και ιδιοσκευασμάτων, είναι άξιο απορίας τι άλλο περιμένουμε για να πληροφορηθούμε έστω μια μεγάλη επιτυχία των διωκτικών υπηρεσιών. Δεν αρκούν οι γνωστές υποθέσεις ντοπαρισμένων αθλητών ή οι περιέργοι θάνατοι αθλητών και παιδιών, που χάνουν ανεξήγητα τη ζωή τους μετά τη χρήση διαφόρων συμπληρωμάτων διατροφής;», αναρωτιέται η αστυνομική μας πηγή.

Βεβαίως, οι διωκτικές υπηρεσίες -με προεξάρχουσα την ΕΛ.ΑΣ.- έχουν τις δικές τους προτεραιότητες στη δίωξη του εγκλήματος και στην προστασία του πολίτη από τα ποικιλώνυμα συμφέροντα, που στην προκειμένη περίπτωση εξακολουθούν να δρουν ανενόχλητα. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι ο ΣΕΓΑΣ, με αφορμή το τελευταίο κρούσμα Έλληνα αθλητή ο οποίος αποβλήθηκε από τους Ολυμπιακούς Αγώνες (Δημήτρης Χονδροκούκης, άλμα εις ύψος), άφησε αιχμές κατά πάντων, σημειώνοντας μεταξύ άλλων ότι «έχει ζητήσει επανειλημμένως και δημοσίως την ενεργοποίηση των διωκτικών Αρχών, παρέχοντας μάλιστα ό,τι διαθέσιμες πληροφορίες είχε στη διάθεσή του για τον εντοπισμό και την τιμωρία εμπόρων και διακινητών. Στη χώρα μας, παρά τα όσα έχουν γίνει, κυκλοφορούν στους αθλητικούς χώρους ελεύθεροι και ασύδοτοι οι έμποροι και διακινητές αυτών των ουσιών, που είναι εν πολλοίς γνωστοί και που μια συντονισμένη έρευνα των αρμόδιων κρατικών Αρχών θα τους έστελνε στη φυλακή, όπως έχει συμβεί σε όλες τις σοβαρές χώρες, όταν οι αρμόδιοι αποφάσισαν να πλήξουν αυτή τη μαστίγα». Επίσης, ο ΣΕΓΑΣ καταγγέλλει ότι «έχει ζητήσει επανειλημμένα υπηρεσιακά και δημόσια την αναβάθμιση του εργομετρικού κέντρου αθλητικών ερευνών, με πόρους, μέσα και ειδικούς επιστήμονες, ώστε να υπάρχει επαρκής, σύγχρονη και αποτελεσματική επιστημονική υποστήριξη των Ελλήνων αθλητών και πρωταθλητών, χωρίς αποτέλεσμα». Αποδίδει, δε, αυτό το έλλειμμα και στη διακοπή της χρηματοδότησης των αρμόδιων φορέων, προκαλώντας τη ΓΓΑ ή την ΕΟΕ να απαντήσουν πόσα χρήματα έχουν διαθέσει για την προώθηση των σκοπών του Εθνικού Οργανισμού Καταπολέμησης του Ντόπινγκ.

VIP-θύματα

Η αλήθεια είναι πάντως ότι παραμένει άγνωστο σε τι έκταση διακινούνται παράνομες φαρμακευτικές ουσίες, πολλώ μάλλον, δε, πόσοι έχουν πέσει θύματα των κυκλωμάτων διακίνησής τους στη χώρα μας. Τελευταίο γνωστό κρούσμα, ο θάνατος του επιχειρηματία Νίκου Γιγουρτάκη, για τις συνθήκες του θανάτου του οποίου εξέφρασε δημοσίως τις υπόνοιές του ο πατέρας του, Τάκης Γιγουρτάκης, χωρίς να δοθούν απαντήσεις από την πλευρά των διωκτικών υπηρεσιών...

Είναι κοινό μυστικό ότι στη χώρα μας, εκτός από την απεριορίστη και ανεξέλεγκτη αγορά του Διαδικτύου, εισάγονται καμουφλαρισμένα και φυλάσσονται σε μεγάλες αποθήκες διαφόρων ειδών ιδιοσκευάσματα, πριν καταλήξουν στα ράφια των φαρμακείων και των καταστημάτων ή των «εξειδικευμένων» ντιλερ, που τα διοχετεύουν επιμελώς στην πελατεία τους μέσω γυμναστηρίων, γηπέδων ή ακόμα και στους «κοσμικούς» κύκλους.

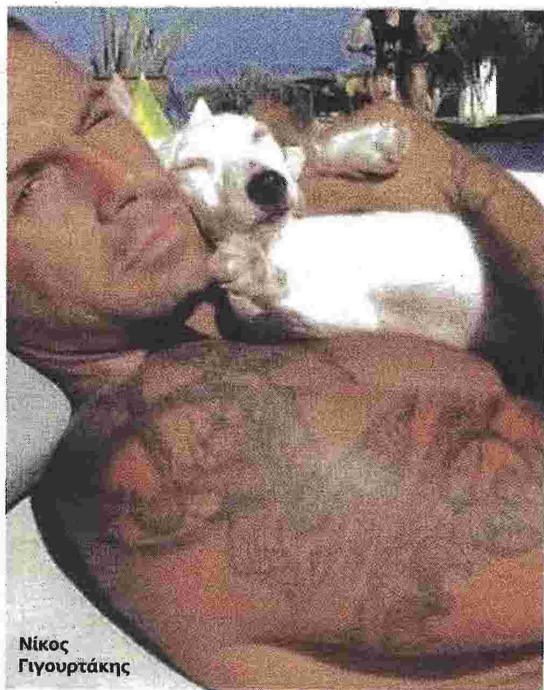

Το ανεκμετάλλευτο νέο «οπλοστάσιο» των διωκτικών Αρχών

Είναι κοινό μυστικό ότι στη χώρα μας, εκτός από την απεριορίστη και ανεξέλεγκτη αγορά του Διαδικτύου, εισάγονται καμουφλαρισμένα και φυλάσσονται σε μεγάλες αποθήκες διαφόρων ειδών ιδιοσκευάσματα, πριν καταλήξουν στα ράφια των φαρμακείων και των καταστημάτων ή των «εξειδικευμένων» ντιλερ, που τα διοχετεύουν επιμελώς στην πελατεία τους μέσω γυμναστηρίων, γηπέδων ή ακόμα και στους «κοσμικούς» κύκλους...

Δημήτρης Χονδροκούκης

Νίκος Γιγουρτάκης

ΑΡΘΡΟ

Απροθυμία συνεργασίας σε όλα τα επίπεδα

Της **ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΝΤΡΑΤΖΗ***

Η ΕΛΛΑΔΑ αισίως αποτελεί μια από τις λίγες ευρωπαϊκές χώρες που έχουν αυστηρό νομοθετικό καθεστώς ενάντια στο πρόβλημα του ντόπινγκ. Αλλά όμως βρίσκεται το πρόβλημα. Βρίσκεται στην πρόταση ποταπών συμφερόντων και ταπεινών -με την κακή του όρου έννοια- κινήτρων, για κάλυψη περιστατικών αθλητών και αθλητικών γεγονότων, διά των οποίων κατακτήθηκαν αθέμιτα πλεονεκτήματα, είτε σε επίπεδο προδικαστικό, όπως είναι αυτό του ελέγχου ντόπινγκ, είτε διαδικαστικό, όπως είναι αυτό της διεξαγωγής και δημοσιοποίησης της πειθαρχικής και δικαστικής διαδικασίας, αλλά και μεταδικαστικό, που έχει να κάνει ακόμη και με την απορρόφηση και «αξιοποίηση» των δραστών σε καίριες θέσεις «πάλι του αθλητισμού» σε όποιο επίπεδο.

Επίσης, το πρόβλημα εντοπίζεται στην απουσία υπευθύνων για την καταπολέμηση του ντόπινγκ ανθρώπων, προς εφαρμογή των υπάρχουσών αυστηρών διατάξεων.

Θεωρώ, επίσης, ότι οφείλεται και στην έλλειψη ουσιαστικής επιθυμίας για συνεργασία ειδικών και Αρχών σε όλα τα επίπεδα, για αξιοποίηση των κατάλληλων ανθρώπων σε καίριες θέσεις, από τις οποίες να τιμούν πραγματικά το αξίωμα και να συμβάλλουν σε αυτό που ονομάζουμε καταπολέμηση, τόσο σε προληπτικό όσο και σε κατασταλτικό επίπεδο.

Όταν επομένως ληφθεί στην κυριολεξία πρόνοια από τους ιθύνοντες, ώστε να δώσουν στις υπάρχουσες διατάξεις την αξία και εφαρμογή που τους αρμόζει, κατά γράμμα και αδιακρίτως, όπως επίσης και να αξιοποιήσουν ακόμη και την προσφορά για εθελοντική συμβολή-εργασία που τους προσφέρεται, πέραν κάθε αμοιβής, τότε θα βρισκόμαστε σε έναν καλό δρόμο προς την προσπάθεια που καταβάλλεται να μην αμαυρωθεί άλλο ο ελληνικός αθλητισμός, ως συλλογικό κοινωνικό αγαθό, μηχανισμός εκπαίδευσης και κοινωνικοποίησης των νέων, εμπέδωσης της δικαιοσύνης και ισονομίας στο δικαιοδοτικό σύστημα, αλλά και πηγή ανάπτυξης και προβολής της χώρας.

*Διηγόρας Αθηνών, διδάκτωρ Παινικού-Εγκληματολογικού Δικαίου στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης